Над Дніпровою сагою
Стоїть явор між лозою,
Між лозою з ялиною,
З червоною калиною.

Дніпро берег риє-риє,
Яворові корінь миє.
Стоїть старий, похилився,
Мов козак той зажурився,

Що без долі, без родини,
Та без вірної дружини,
І дружини, і надії
В самотині посивіє!

Явор каже: — Похилюся
Та в Дніпрові скупаюся. —
Козак каже: — Погуляю
Та любую пошукаю. —

А калина з ялиною
Та гнучкою лозиною,
Мов дівчаточка із гаю
Вихожаючи співають —

Повбирані, заквітчані
Та з таланом заручені,
Думки-гадоньки не мають,
В'ються-гнуться та співають.

24 червня [1860 С.-Петербург]